

Repartir llenya al nou camp

«No havia ni fet un any de soci del Barça. Anava sempre amb la nòvia al Gol Nord, que és just a l'altra banda d'on es situen els Boixos nois. Però en un partit contra l'Espanyol, vam veure com venien els de les Brigades Blanquiazules i començaven a estomacar quantitat de gent. Llavors, més que res per la nòvia, vaig dir: «Mira, anem al Gol Sud, perquè aquí, algun dia que tornin a venir seguidors de l'equip contrari com aquests, podem prendre mal». El que passa, és que jo, com que canto amb un grup, duia el cabell llarg, i aquesta gent es veu que va darrere de tot això; veuen una pinta *poc normal*, i van cap a ell».

Jaume Casamor, vint-i-quatre anys, soci del F.C. Barcelona, va ser víctima d'un presumpte apallissament per part dels serveis de seguretat de can Barça.

Segons explica aquest soci de l'equip blau-grana, el 4 de gener, durant la segona part de l'encontre Barcelona-Sabadell, va cedir una tanca de seguretat i es va provocar una petita allau de gent, esdeveniment que va precedir l'actuació dels guàrdies de seguretat del camp, que el van agafar pels cabells i començaren a colpejar-lo. Acte seguit, els guàrdies jurats van arrossegar el jove pels cabells fins arribar a un dels lavabos de l'estadi, on l'única persona de paisà dels agressors va treure una porra, potser de cuir, amb la qual va pegar-li reiteradament al cap i a les costelles. La resta de personal uniformat continuava l'apallissament a puntades de peu. «Perquè paressin, vaig haver de simular que em desmaiava. La meua nòvia també va ajudar-me quan va cridar: «Mi padre es policía nacional i os vais a enterar». Es veu que llavors van calmar-se, i em van dur a la infermeria. Allí, vaig fer veure que tornava en si, i que no recordava res. Si no, imagina't el que m'hauria pogut passar», diu.

Després, la víctima de l'agressió va anar a fer-se guarir les ferides i a posar denúncia a la comissaria. Ara els

Arran d'unes imatges de TV3, on uns personatges de paisà arrabassaren violentament una pancarta a un grup de joves durant un partit de la copa de la UEFA, han ressuscitat els «morenos», individus misteriosos que alguns defineixen com a «gorilles de Núñez».

E. F.

el pare del xicot, que fins i tot va venir a demanar-nos excuses».

La polèmica respecte als serveis de seguretat del Camp Nou no és un tema nou. Silenciat durant un cert temps, ha tornat a l'actualitat arran del partit d'anada de la copa de la UEFA, disputat al Nou Camp entre el Barcelona i el Flamurtari. Un grup de joves, que no excedia de la desena, va desplegar una pancarta que posava: «Núñez i Cagarro, no gràcies · TV3 = sí, TVE = no». Entre els portadors de la pancarta hi havia **Marc Prenafeta**, fill

Una de les polèmiques imatges emeses per TV3.

tràmits jurídics segueixen el curs legal i s'espera, d'ací a no gaire temps, que hi hagi judici.

Per la seva banda, l'empresa de seguretat CAI, que és la que té contractada el F. C. Barcelona perquè efectui la vigilància de la parcel·la del Gol Sud, discrepa rotundament del que exposa **Jaume Casamor** en la denúncia. Segons **Pío Alvarez**, director gerent de la companyia, el que va passar és que «es produí una allau de gent, i els nostres membres, tothora uniformats, van rescatar el jove; de fet, van salvar-li la vida, i la nostra sorpresa va venir quan ens va posar la denúncia. Jo coneixia

del secretari de la Presidència de la Generalitat de Catalunya, **Lluís Prenafeta**.

Ell mateix explica el que va succeir: «Va ser molt senzill —diu Marc—, vam anar, un grup d'amics, al futbol, i per divertir-nos vam fer dues pancartes, sense ànims, però, de molestar ningú. Potser vam equivocar-nos al posar «Núñez i Cagarro», ja saps, jugant amb el famós **Núñez i Navarro**, però tampoc no és una cosa de tanta importància. Que no volíem empenyar ningú queda clar perquè érem els únics que animàvem el Barça en tot el camp. De tant en tant, també cridàvem: «Barça sí, Núñez no», però sense voler insultar

tar ningú. A la segona part va ser quan van baixar els goril·les —que deuriem ser els goril·les de Núñez—, i ens van demanar la pancarta. Ens hi vam negar. Llavors, vaig córrer a avisar un policia, ja que aquella gent va començar a amenaçar-nos. Va venir la policia, i els goril·les van dissimular, però van quedar-se, rodejant-nos. Van passar-se una estona sense fer-nos res i vam decidir desplegar la pancarta, aprofitant un còrner; per això TV3 ens va poder filmar».

«Aleshores —continua **Marc Prenafeta**—, els goril·les van venir cap a nosaltres i ens van arrabassar la pancarta a colps».

El F. C. Barcelona, arran dels fets, va emetre un comunicat de premsa en que lamentaven que les imatges dels in-

cisament contra l'agressió, i mai contra les imatges de l'agressió —diu el periodista de TV3—. Penso que la protesta del Barça és un desencert. El que passa, és que, a partir del debat que vam fer amb el **José Maria García**, el club se sent perseguit per nosaltres, i no és cert».

Ricard Huguet, cap de l'oposició a Núñez, expressa la seva «repulsa més absoluta pel que va passar al Nou Camp. Repulsa en tant que soci i ciutadà demòcrata, i també per la impunitat amb què van actuar aquells elements». **Huguet** afirma, a més, que «el comunicat del Barça va ser vergonyós, els fets es van manipular», i que, «per part de la directiva, queda demostrada la seva actitud gens demòcrata i totalment cínica».

Fonts de la policia estatal, tanmateix, rebutgen categòricament aquesta acusació i, pel que fa a la passivitat dels seus membres en l'afer de la pancarta, argumenten que «nosaltres, després de veure amb atenció el vídeo, podem assegurar que vam actuar correctament; qui no va fer-ho amb correcció van ser els serveis de seguretat del club, i ja hem obert una investigació per aclarir els fets».

Goril·les a sou

El F. C. Barcelona té, per mantenir la seguretat a l'estadi, la policia nacional, l'escorta personal de **Josep Lluís Núñez** —segons **Pío Alvarez**, «segurament posada pel Govern Civil»—, i els guàrdies jurats de la companyia CAI.

Tanmateix, des que **Núñez** va accedir a la presidència del club, s'ha detectat la presència d'un cos de seguretat paral·lel al legal, dirigit, aquest últim, per **Pío Alvarez**. Es tracta dels coneguts com a *morenos*, gent de paisà que actua violentament a voltes i sempre en afers que facin referència al president de l'entitat. Aquests misteriosos personatges podrien ser els que van agredir la colla de **Marc Prenafeta** per arrabassar-los la pancarta, i l'home de paisà que se suposava que va colpejar brutalment el soci **Jaume Casamor**. Aquest home té un càrrec dins del club. Es tracta de **Francisco Gassó Galindo**, cap de seguretat del Gol Sud, que, tanmateix, en el moment de la presumpta agressió, no va identificar-se; va ser reconegut per **Jaume Casamor** en la

roda d'identificació legal. Segons **Juan González Muñoz**, advocat de **Jaume Casamor**, «hi ha contradiccions en les declaracions del cap de seguretat del Gol Sud, ja que deia que coneixia el seu defensat en tant que membre dels Boixos nois des de fa tres anys, però això no pot ser possible, ja que **Jaume Casamor** només té carnet de soci des de l'inici de la temporada 86-87, o sigui, un any i molt poc, i mai no ha tingut relació amb aquest grup violent».

Una altra agressió per part dels anomenats *morenos*, la relata **Quim Manresa**, fotògraf de *La Vanguardia*: «Era durant la reunió en què va dimitir l'anterior entrenador, **Terry Venables**. Va

Moment en què els «morenos» arrabassen la pancarta.

cidents haguessin estat emeses per TV3 reiteradament.

El cinisme de Núñez

En el mateix comunicat, el F. C. Barcelona afirma que les imatges ofertes per TV3 «no ajuden en res a intentar l'eradicació de tota violència en l'estadi». **Eduard Berraondo**, responsable del programa *Gol a Gol*, de TV3, considera que «haver retirat la pancarta per la força va ser un acte contra la llibertat d'expressió, totalment represiu». Respecte a la queixa del club, Berraondo no s'explica que les imatges hagin pogut molestar el Barça. «Si alguna reacció hauria d'haver-hi, és pre-

Un altre dels aspectes polèmics va ser la passivitat aparent de la policia. **Ricard Huguet** creu que l'actuació de les forces d'ordre públic no és equitativa, en funció de la ideologia del grup violent; que hi ha més permissivitat amb els provocadors d'extrema dreta: «Sembla que la policia —diu el cap de l'oposició a **Núñez**— actua com si estiguessin en un país colonitzat, com si fossin forces de repressió més que no pas al servei d'un ordre democràtic».

Aquesta afirmació és a causa del record del pas de les Brigades Blanquiazules pel Nou Camp, que agrediren espectadors amb tota impunitat.

haver-hi un grup de gent que va entrar sense necessitat d'identificar-se —a tots nosaltres ens van demanar les credencials— i van començar per insultar els membres de TVE presents; després als de TV3; i, en anar a veure què passava, a tots nosaltres. Hi érem, el Carbonell, d'*El País*, el Vilapinyó, d'*El Periódico*, i jo; van dir-nos de tot, que si *xarnegos*, que si fills de puta, que si ens pegarien un tret... Sí, pots posar-ho; ens van dir de tot. Després van començar a estomacar-nos i allí es va armar una batalla que déu n'hi do. A mi, personalment, només van trencar-me la càmera i el *flash*. El que no tinc constància és que es produïssin lesions als meus companys».

«El més fort del cas —diu Quim Manresa— és que la reunió es va dur a terme dins de les oficines del club, i que van passar pel costat de la batussa diversos directius i no van fer-ne ni cas, ni van tractar de posar pau ni res. Ens estaven pegant, i ells van passar *como don Pedro por su casa*.

Pel que sembla, doncs, el servei de seguretat del Nou Camp inclou els misteriosos *morenos* o, si més no, una sèrie d'elements esmunyedissos que efectuen amenaces i agressions amb tota

mena d'impunitat. Pío Alvarez, al respecte, va voler deixar molt clar que els membres de la seva companyia «duen sempre uniforme», i que, llevat de la denúncia posada per Jaume Casamor —que nega categòricament que el seu pare fos amic del director gerent de la companyia—, en més d'un any i tres mesos al servei del F. C. Barcelona, mai no ha tingut cap problema.

Respecte a la presència dels *morenos*, el director gerent de CAI Seguritat afirma que és possible «que hi hagi alguna cosa més, però és un terreny d'arenas movedisses, on no ens podem ficar».

Eduard Berraondo testifica també, per pròpia experiència, l'existència de *morenos*. «Podríem dir —comenta el responsable de *Gol a gol*— que el *moreno* és el seguidor acèrrim que confon la crítica al president amb la crítica al club, i que actua en forma d'amenaques, intimidacions i agressions. Si és un cos de seguretat paral·lel creat amb el vist-i-plau de Núñez, això no pot afirmar-se; s'haurien d'aportar proves».

Quim Manresa, el fotògraf de *La Vanguardia* agredit, defineix els *more-*

nos com a «guàrdia personal de Núñez».

Per la seva banda, Ricard Huguet els etiqueta igualment com a «equip de gorilles al servei del president». I afegeix que «aquests gorilles, com s'ha vist en el cas de la pancarta, actuen utilitzant la violència quan els manca ja qualsevol classe de raó. Mira, des que Núñez va arribar a can Barça, ha anat creant al voltant seu una màfia, amb un vertader comportament mafiós, que s'ha apoderat, no tan sols del club, sinó de la institució mateixa».

Finalment, Jaume Casamor explica que «el que va passar-me a mi, i ho sé per boca d'altres joves que sí que han tingut a veure amb els Boixos nois, no és un cas aïllat. El que passa és que jo puc denunciar-ho perquè tinc la consciència tranquil·la; mai no he fet res dolent ni dintre ni fora del camp, i per tant no poden desacreditar-me. Però els altres, com que potser algun dia han llençat alguna llauna al camp, i, com que els controla una càmera de televisió, se'ls pot identificar, doncs ja no s'atreveixen a dir-ho, perquè queden desqualificats... Però sé almenys de quatre o cinc cassos que els han apallissat igual que a mi».

EL BALANCI

edicions 62

Todo modo
Leonardo Sciascia
El Balanci, 199. 144 pàgines
Una obra intel·ligent, culta i divertida, una trama criminal en el marc d'uns exercicis espirituals.

Les noces bàrbares
Yan Quéffelec
240 pàgines
La novel·la en què es basa la pel·lícula, guanyadora del Premi Europa del Festival Internacional de Cinema de Barcelona.

La creació de la realitat, punt i seguit
Manuel de Pedrolo
El Balanci, 201. 176 pàgines
L'home és l'enemic de l'home i el poder una màquina per a destruir-lo.

Per amor a Imabelle
Chester Himes
El Balanci, 202. 192 pàgines
Una novel·la sensacional que arrossega el lector fins a l'última pàgina d'una manera irresistible.

25 ANIVERSARI D'EDICIONS 62

1962-1987